

Kvindes Børn, der i saa mangfoldige Tilfælde udelukkende ville være henviste til hendes Forsørgelse, saavel som paa Entens og den forladte Hustrus Børn. At hun, naar hun samlever med Manden i Ægteskab, sjeldnere vil optræde som erhvervende, navnlig i de Virksomheder, hvorom her er Spørgsmaal, kan dernæst formentlig ikke medføre, at Sikringen ikke ydes i de Tilfælde, hvor hun virkelig arbejder i en saadan Virksomhed; efter Lovgivningen paahviler det hende i Forening med Manden at sørge for Børnens Underhold, og hendes Død betyder derfor for Børnene i samme Grad som Mandens Død Tabet af en baade retlig og faktisk Forsørger. Man har derfor foreslaaet Understøttelsen tilagt: „de ved den paagjældende Mandes eller Kvindes Død efterladte Børn under 15 Aar, hvis Forsørgelse lovlig paahvilede den Afdøde“.

For at lette Afgang for den Forsørgedes Enke til at paabegynde et Erhverv var det af Kommissionen foreslaaet, at den aarlige Understøttelse til hende kunde efter Bestemmelse af Sikringsanstaltens Bestyrelse og med den paagjældende Forsørgelseskommunes Samtykke ombyttes til en til Understøttelsen svarende Kapital en Gang for alle.

Under Hensyn navnlig til, at den aarlige Understøttelse kun tilkommer Enten saalænge, indtil hun indgaar nyt Ægteskab, maatte det imidlertid befrygtes, at en saadan Begunstigelse vilde give Anledning til altfor store Misbrug, og man har derfor ikke ment at burde optage denne Bestemmelse i det foreliggende Forslag.

At der ikke bør tilkomme Enten nogen Understøttelse, naar Ægteskabet er indgaaet efter Ulykkestilsfælden, maa anses selvsølgelig; et Forbehold i saa Henseende er derfor indsat i Forslaget.

Sluttelig har man tilføjet § 5 den Bestemmelse, at der ikke tilkommer den Forsørgedes Enke og Børn Understøttelse, naar disse, da Ulykkestilsfælden indtraf, havde fast Ophold i Udlandet. Naar de Paagjældendes Forbindelse med Landet er afbrudt paa denne Maade, finder man nemlig ikke, at der bør tillægges dem et Krav paa Erstatning, ifølge hvilket de mulig kunde finde deres Regning ved atter at tage Ophold her, jfr. hvad nedenfor er anført ad § 10, 2det Stykke. Den samme Bestemmelse findes i den tyste Universalversicherungsgesetz § 6.

Til § 6.

Med Hensyn til Anmeldelsen af de ved Udførelsen af Arbeidet foresaldende Ulykkestilsfælde gaar Forslagets almindelige Regel ud paa, at Ulykkestilsfælden skal af vedkommende

Arbeidsgiver snarest muligt og senest inden 4 Dages Forløb anmeldes for Politiovrigheden der, hvor Ulykkestilsfælden har tildraget sig. Efterat imidlertid Søfart og Fiskeri ere blevne inddragne under Loven, har den nævnte Regel, som det ses af § 6, 2det og 3die Stykke, paa flere Punkter maattet modificeres. Navnlig gjælder dette overfor de Ulykkestilsfælde, som foregaa paa et Skib, medens dette er i fremmed Havn eller paa Rejse under saadanne Forhold, at Anmeldelse for en dansk Politiovrighed ikke kan ske inden den nysangivne Frist. Da det med Hensyn til saadanne Ulykkestilsfælde maa anses nødvendigt, at der strax sker en Konstatering af de nærmere Omstændigheder ved det Paasereede, hvilken kan tjene til Grundlag for Ulykkestilsfældets senere Oplysning, er det ved Forslaget paalagt Skibsføreren at optage en nøiagtig Beretning om det Foresaldne i Logbogen eller, hvis Skibet ikke er forpligtet til at føre Logbog, da at affatte en særlig skriftlig Beretning om Ulykkestilsfælden. For at give en saadan Beretning den størst mulige Paalidelighed, bliver den derhos at oplæse for og underskrive af Mandskabet paa samme Maade, som det ved Lov om Disciplin i Handelsflåden af 23 Febr. 1866 § 6 er foreskrevet for det Tilfælde, at Skibsføreren gjør Brug af den ham ifølge Loven tilkommende Straffemyndighed.

Til § 8.

Medens Spørgsmaalet om Størelsen af den Understøttelse, der i Medfør af Loven bliver at udbetale i Anledning af hvert enkelt Ulykkestilsfælde, af Kommissionen var foreslaaet henlagt til endelig Afgjørelse af Sikringsanstaltens Bestyrelse, har man anset det rettest, at der ydes de Paagjældende den yderligere Betryggelse, at Anstaltens Afgjørelse kan indantes for Indenrigsministeren. Herved gives der ogsaa denne Minister Veilighed til at øve Indflydelse paa de almindelige Regler, som gjennem Anstaltens Virksomhed efterhaanden maa uddunnes som Grundlag for Skønnet over den enkelte Understøttelses Størrelse.

Til § 9.

Med Hensyn til de fortløbende Understøttelser, der blive at udbetale ifølge Loven, har man fulgt Kommissionens Forslag om, at Udbetalingen sker igjennem vedkommende Postkontorer imod Forevisning af et de Paagjældende af Anstalten meddelt Bevis, saaledes, at de af Postvæsenet forskudsvis udbetalede Ydelser halvaarsvis refunderes det af Anstalten. En saadan Foranstaltning, som